

چیراکی لیلی و گورگه فاف بازه که ... وه گورانى : ئهحمه کامهران

تەبیینى: ئهم کورتە چیراکی له لایهن نووسەر و شاعری فه ره نسی (شارل بیر) نووسراوه .

ده گرنه وه که له گوندی بچوکدا , کچی کی جوان و بچووک هه یه ناوی لیلی یه وه خه کی گونده که پایی ده ئن کچه عه با ساره که , چوونکه لیلی زار حزی له ه نگی سوور بوو , به تایبه تی که له ئی له دایکبوونی , داپیری به دیاری عه بایه کی سووری ب ده ه نیت , که ئیتر له و ئه وه لیلی بچک له ئاره زووی له ه نگی سوور ده ب ت , دایکی لیلی به یانیه کی زوو چهن پارچه ککی گهرم ئاماده ده کات و , ده یانخاته ن و سه به ته یه کی بچووک وه , وه به لیلی ده ئت : کچه بچووک کهم ئهم پارچه ککانه ب مای داپیرت به , داپیری لیلی زار نه خاش بوو ته ندروسته کی زار خراپی هه بوو , لیلیش ده ئت : به چاوان دایکه گیان ئستا ده یان بهم ب داپیرم , به ام پش ئه وه ی ب و ات دایکی پایی ده ئت : له گا ئاگه داری خت به کچه کهم ته نها ئی گای به ره و مای داپیرت بگره , وه به ره و ه یچ شو نکی تر نه ئیت با دوا یی شتکت به سه ردا نه یه ت .

لیلیش گو راییه لی قسه کانی دایکی خای ده ب ت و ته نها ئی گای مای داپیری ده گر ته بهر , وه له هه مان کاتیشدا مای داپیری له کتایی ئی گای دارستانه که یه , ئیتر لیلیش به ن و دارستانه که به ده که و ت , به ام له ناکاو گورگه ک ده بینت که به ویه وه دا دت , که چی لیلی به ه یچ ش وه یه ک ناترس ت چونکه ئه و زار بچووک ته نها له مانای خه و یستی ده زان ت , بیه واده زان ت که ئهم گورگه که سکی به ساره بی , به ام نازان ت که چهن ئاژه ئی کی خراپه کار و فاف بازه ,

گورکه خای له لیلی نزیك ده کاته وه وه پایی ده ئت : ناوت چیه بچک ل؟ ناوم لیلیه به ام خه کی گونده که مان به کچه عه با ساره که بانگم ده کهم , گورگه که پایی ده ئت : بهم به یانیه زووه به ره و کو ده ئت لیلی؟ لیلیش ده ئت : ده ام به ره و مای داپیرم چوونکه ئه و زار نه خاشه وه ههروه ها دایکم که م ککی بای ئاماده کردوه , وه به منی داوه که بیهم ب داپیرم ,

گورکه کهش به وویه کی پکه نیناوی پ له فاف وه پایی ده ئت : ت کچی کی جوان و زیره کی , لیلیش به گورگه که ده ئت : سوو پاس گورگه که

تَش زَر باشی من تَم خَم خَم شده و ت، که چی لیلی هیچ کات هستی نه ده کرد ئه مه گورگه کی فَم بازه، وه ههروه ها گورگه که زَر دَخَش بوو که توانی به قسه کانیه وه. لیلی بچک له هه بَخَه تَه تَه و متمانه ی ته وای لیلی به ده ست به تَه ت، ئه مه ش وای کرد که گورگه که له پلانه که ی نَزیک بَه ته وه که بَ لیلی دایه شت بوو ، گورگه به لیلی ده تَه ت: ما ی داپیرت له کو یه؟ لیلیش به هه موو پاکی و ساده یه که ی ده تَه ت: ما ی داپیرم له کَه تایی دارستانه که له خانویه کی بچوک دا که له دار دروست کراوه.

گورگه ش ده تَه ت: زَر چاکه لیلی وهره با من و تَه یارییه ک ئه نجام بده ی، هه ردوو کمان به اکر دن به ره و ما ی داپیرت اده که ی، بزانی ک زوو ده گات به ره و لای ما ی داپیره ت، لیلیش ده تَه ت: زَر چاکه گورگه من ئاماده م، گورگه که ش پَ ی ده تَه ت: تَه به و گَ گایه بَه منیش به م گَ گایه دا ده تَه م،

ئیتَر هه ردوو کیان ده که ونه بَه وه گورگه که به خَ راییه کی زَر وه هه نگاو ده تَه ت تا وه کو بگاته ما ی داپیری لیلی، به مام لیلی له گادا کَه مه ک گوی زَر جوان و هه نگاو هه نگ بهر چاوی ده که و ت، وه لیلی ناتوان ت به ره نگاری جوانی گو هکان ببَه ته وه ، بَه یه ده ست ده کات به هه که ندنی چه ند دانه یه کی زَر ، وه له هه مان کاتیشدا چه ند دانه یه ک بَ داپیری وه کو دیاری بَ ی ئاماده ده کات ، وه ده تَه ت: دَنیام به بَن کردنی ئه م گو هه جوانانه داپیرم هست به چاک بوونه وه ی خَ ی ده کات.

له کَه تایی دا گورگه که توانی بگاته پَش ده رگای ما ی داپیری لیلی . وه به هَ ی ئه وه ی که گورگه که سا لانه کی زَر ره له نَه و ئه م دارستانه ژیان به ده کات، بَه یه توانی به خَ را بگاته پَش ده رگای ما ی داپیری لیلی، کاتَه که گه یشته پَش ده رگا گورگه که له ده رگای ما ی داپیری لیلی ده دات و داپیری ده تَه ت: ئه وه کَه یه؟ گورگه که ده نگی خَ ی ده گَه تَه ت و ده تَه ت: منم داپیره لیلیم ده رگا که بکه وه، به مام داپیری لیلی ناتوان ت هه سَه ته وه سهر پَ کانی به هَ ی نه خَ شیه که یه وه، بَه یه پَ ی گوت: ده توانی ده رگا که ا بکَشیت و بَه یته ژووره وه، گورگه که ش ده رگا که ده کاته وه ده واته ژووره وه، کاتَه داپیری لیلی گورگه که ده بین ت زَر تووشی شیرزه یی ده بَه ت و هه و ده دات هه ستَه ته وه سهر پَ یه کانی و داوای یارمه تی بکات، به مام گورگه استه وخَ پاه ک به داپیری لیلی ده دات و ده یخاته نَه و دَه پَ که وه وه ههروه ها داپیری لیلی له هَ ش خَ ی ده چَه ته وه. وه گورگه که ش خَ ی ده خاته شو بَنی داپیری لیلی واته گورگه خَ ی ده کاته داپیری لیلی ده واته نَه و جَه گاکه ی داپیری، وه چاوه بَ ی لیلی ده کات تا وه کو ئه و پلانه ی دایناوه جَه به جَ ی بکات، لیلی نَزیک ده بَه ته وه له لای ما ی داپیری و له ده رگا

دهدات ، گورگهكەش دەنگی خێ دەگوێت دەيكاتە هاوشووی داپیری ، دهتت ئهوه كێیه؟ منم داپیره لیلیم، گورگهكەش دهتت: ناتوانم كچم ههستمهوه سهر پێ من زێر نهخشم ئهتوانی لهلای خێتهوه دهركاكه بكهیتهوه و بێیته ژوورهوه، لیلیش دهركاكه دهكاتهوه ،وه دهواته ژوورهوه،ئهووی جێگای نیگهزانیه بێ لیلی بچكێله كه ماوهیهکی زێره ووخساری داپیری خێ نه بینیه. گورگهكەش پێی دهتت: بهخێربت كچه بچكێله كه م ئهوه چیه بێمنت ههناوه، داپیره ئهوه گوێه، لیلی گوێهكان دهخاته ناو شووشهیهکی ئاوهوه له شوێنێك دایان دهنت ، بهام لیلی بێ ئاگایه لهوهی كه ئهوهی له ناو جێگا پاكهوتوه داپیری نیه بهكو گورگه فێبازهكهیه، لیلی دهوات بهرهو لای داپیری و لهتهنیشتهوه دادهنیشت، بهام لیلی ههست بهشتی زێر نام دهكات، دهتت: داپیره بێ چاوهكانت زێر گهوره بوونه، گورگهكەش دهتت: كچم ئهوه چاویلکهه له چاوكردوه تاوهكو ت به جوانی ببینم، بهام لیلی گومانهكانی بهردهوام دهتت، دهتت: باشه ئهی داپیره بێ گوێچكهكانت گهورهیه، گورگهكەش بهوویهکی فێاوی ، پێی دهتت: تاوهكو به جوانی گوێبیستی قسهخێشهكانی ت بم، تاوهكو دههات لیلی ههستی بهگومانی زیاتر لهسهر شووی داپیری دهکرد، بێهگورگهكه ههستی كرد كه كارهكهی بهرهو ئاشكرا بوون دهوات بێه استهوخ له زێو جێگادا ههدهستتهوه بێ ئهوهی لیلی بخوات بهام لیلی به دهنگی بهرزهوه هاوار دهكات و ، چهند اوچیهك له شوێنهوه نزیکن بێه خێان دهكه نه ژوورهوه و دوو تهقه له گورگهكه دهكن و ده یكوژن.

بهام لیلی زێر دهگریا و بهدوای داپیری دهگهه لهگهه اوچیهكان، بهام توانیان بیدزنهوه و له زێو دێابهكه دهری بههنن، بهام لیلی زێر ههستی به شهرمهزاری دهکرد چونكه ئهوه له نیوهی ئێگا ئامژگاریهكانی دایکی توانی پشت گوێی بخات و به قسهی گورگه فێبازهكه هه بێهله تێنرت، بێه اوچیهكان به لیلیان گوت: بچكێل گیان جارێکی تر له ئامژگاریهكانی دایكت ههركیز دهرنهچیت، چونكه ئهوه دایکی تیه تێی زێر خێش دهوێت نایهوت هیج شتێكت بهسهردا بێت...

كێ تا یی...